

СТОП БУЛІНГ. ПАМ'ЯТКА ДЛЯ ДОРОСЛИХ.

ЩО ТАКЕ БУЛІНГ?

Булінг (від англ. to bull – переслідувати) – небажана агресивна поведінка дітей шкільного віку, яка призводить до цькування дитини іншою дитиною або групою дітей із метою приниження, залякування та демонстрації сили.

Булінг відрізняється від сварки між дітьми тим, що:

1. Булінг **супроводжується** реальним **фізичним** чи **психологічним насиллям**: жертву висміюють, залякують, дражнять, шантажують, б'ють, псують речі, розповсюджують плітки, бойкотують, оприлюднюють особисту інформацію та фото в соціальних мережах.
2. У ситуації булінгу **завжди беруть участь три сторони**: той, хто переслідує (агресор), той, кого переслідують (жертва), та ті, хто спостерігають.
3. Булінг **негативно впливає на всіх учасників**, на їхнє фізичне та психічне здоров'я.
4. Булінг **може виникати спонтанно**, коли несподівано для себе дитина опиняється або в ситуації переслідування, або приєднується до переслідувача.
5. Якщо булінг відбувся, **він може повторюватися багато разів**.

Якщо виявлено випадок булінгу:

Педагоги або інші працівники школи мають **негайно зупинити** будь-які прояви булінгу, **повідомити керівника закладу**.

Директор має скликати **засідання комісії** з розгляду випадків булінгу та **окреслити** подальші дії. Якщо комісія визнала, що це був булінг, а не одноразовий конфлікт, **повідомляються уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та Служба у справах дітей**.

У разі, якщо комісія не кваліфікує випадок як булінг, а постраждалий не згодний з цим, то він може одразу звернутися до органів Національної поліції України.

**Дитині важко впоратися з булінгом самотужки.
Поговоріть із нею!**

ЯКЩО ВАША ДИТИНА СТАЛА ЖЕРТВОЮ БУЛІНГУ:

1. **Зберігайте спокій**, будьте терплячими, не потрібно тиснути на дитину.
2. **Поговоріть із дитиною**, дайте їй зрозуміти, що ви не звинувачуєте її в ситуації, що склалася, готові вислухати та допомогти.
3. **Запитайте**, яка саме допомога може знадобитися дитині, запропонуйте свій варіант вирішення ситуації.
4. **Поясніть** дитині, до кого вона може звернутися за допомогою (шкільний психолог, учителі, директор школи, заступник директора з виховної роботи, старші учні).
5. **Повідомте** керівництво навчального закладу, класного керівника про ситуацію, що склалася, і вимагайте належного її урегулювання.
6. **Підтримайте** дитину в налагодженні стосунків з однолітками та підготуйте її до того, що вирішення проблеми булінгу може зайняти деякий час.

Звертайтеся до:

- **класного керівника**
- **психолога школи:**

Токова Вікторія Борисівна (066 164 45 23)

- **соціального педагога школи:**

Макаричева Тамара Мусіївна (066 631 00 31)

- **шкільного офіцера поліції:**

Грінченко Вікторія Вікторівна (099 481 59 68)

**Із булінгом неможливо впоратися самотужки.
Поговоріть про проблему з дітьми!**

ЯК ДОПОМОГТИ ДИТИНІ, ЯКЩО ВОНА ВІЯВИЛАСЯ АГРЕСОРОМ?

Дитині, яка булить інших, увага та допомога потрібна не менше, ніж тій, яка страждає від булінгу.

1. **Відверто поговоріть** із дитиною про те, що відбувається, з'ясуйте, як вона ставиться до своїх дій і як реагують на ситуацію інші діти. Ви можете почути, що "всі так роблять", або "він заслуговує на це".
 2. **Уважно вислухайте** дитину і зосередьтеся на пошуку фактів, а не на своїх припущеннях.
 3. **Не применшуйте серйозність** ситуації такими кліше, як "хлопчики завжди будуть хлопчиками" або "глузування, бійки — просто дитячі жарти".
 4. **Ретельно поясніть**, які дії ви вважаєте переслідуванням інших. До них відносяться: цькування, прізвиська, загрози фізичного насильства, залякування, висміювання, коментарі з сексуальним підтекстом, бойкот іншої дитини або підбурювання до ігнорування, плітки, публічні приниження, штовхання, плювки, псування речей, принизливі висловлювання або жести.
 5. **Діти, які булять, заперечують** це. Спокійно **поясніть** дитині, що її поведінка може завдати шкоди не тільки жертві, а й усім оточуючим. І щодалі це заходитиме, тим гірше булінг впливатиме на всіх учасників.
 6. **Дайте зрозуміти дитині**, що агресивна поведінка є дуже серйозною проблемою, і ви не будете терпіти це в майбутньому. Чітко і наполегливо, але без гніву, попросіть дитину зупинити насильство.
 7. **Скажіть дитині**, що їй потрібна допомога, а тому ви тимчасово **триматимете зв'язок з учителями**, щоб упевнитися — дитина намагається змінити ситуацію.
 8. **Загрози і покарання не спрацюють**. Це може тільки посилити агресію і невдоволення.
 9. Буде зайвим концентрувати увагу на відчуттях дитини, яку булять. Той, хто виявляє агресію, як правило, відсторонюється від почуттів іншої людини.
 10. Агресивна поведінка та прояви насильства можуть указувати на емоційні проблеми вашої дитини та розлади поведінки. Порадьтеся зі шкільним чи дитячим психологом.
- Пам'ятайте, що батьки відповідають за дії своєї дитини.**